

Bryssel den 17 mars 2026
(OR. en)

7437/26

COH 52

LÄGESRAPPORT

från: Rådets generalsekretariat

till: Delegationerna

Föreg. dok. nr: 6996/26

Ärende: Europeiska revisionsrättens särskilda rapport 22/2025: "Finansiella korrigeringar inom sammanhållningspolitiken: en komplex rättslig ram, och kommissionen har hittills bara antagit ett enda beslut"
– Rådets slutsatser (17 mars 2026)

För delegationerna bifogas rådets slutsatser om Europeiska revisionsrättens särskilda rapport 22/2025 *Finansiella korrigeringar inom sammanhållningspolitiken: en komplex rättslig ram, och kommissionen har hittills bara antagit ett enda beslut*, som godkändes av rådet (allmänna frågor) vid dess 4164:e möte den 17 mars 2026.

RÅDETS SLUTSATSER

om Europeiska revisionsrättens särskilda rapport 22/2025

Finansiella korrigeringar inom sammanhållningspolitiken: en komplex rättslig ram, och kommissionen har hittills bara antagit ett enda beslut

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

1. VÄLKOMNAR Europeiska revisionsrättens (*revisionsrätten*) särskilda rapport 22/2025 och Europeiska kommissionens (*kommissionen*) svar på rapporten,
2. UNDERSTRYKER vikten av sund ekonomisk förvaltning vid användning av EU-medel och följaktligen av att tillämpa finansiella korrigeringar när så krävs för att skydda EU:s budget mot oriktigheter,
3. NOTERAR att vid delad förvaltning ansvarar medlemsstaterna och kommissionen tillsammans för att skydda unionens budget, och att finansiella korrigeringar föreskrivs i förordningarna (EU) 1303/2013 och (EU) 2021/1060 om gemensamma bestämmelser, som är tillämpliga på perioden 2014–2020 respektive perioden 2021–2027, i syfte att utesluta oriktiga utgifter från EU-finansiering,
4. NOTERAR att revisionsrätten i sin revision har bedömt lämpligheten i den rättsliga ramen för den föregående och den nuvarande fleråriga budgetramen (2014–2020 och 2021–2027), kommissionens lämpliga användning av den rättsliga ramen för att tillämpa finansiella korrigeringar samt det system som kommissionen infört för rapportering om genomförandet av finansiella korrigeringar,

5. NOTERAR iakttagelserna i rapporten, framför allt att

- den rättsliga ramen ger kommissionen utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller både tidpunkten för att inleda förfarandet för finansiella korrigeringar och hur lång tid förfarandet får ta,
- det finns fall där kommissionen föreslog schablonkorrigeringar på systemnivå som inbegrep individuellt upptäckta fel som borde ha kvantifierats separat,
- kommissionen inte alltid inledde förfaranden för finansiella korrigeringar direkt efter att den slutliga granskningsrapporten godkännts, på grund av att iakttagelserna i de slutliga granskningsrapporterna inte var tillräckligt väl underbyggda och inte alltid innehöll en slutlig ståndpunkt,
- några av de belopp för finansiella korrigeringar som föreslagits av kommissionen minskades senare utan det tillhandahölls tillräcklig motivering,
- kommissionens vägledning och kriterier för bedömningen av centrala krav och vid utvärderingen av förekomsten av allvarliga brister inte är tillräckligt tydliga och ofta tillämpas inkonsekvent,
- uppskattade framtida korrigeringar inte återspeglar kommissionens förmåga att identifiera och korrigera fel i sammanhållningsutgifterna, och att kommissionen inte lämnar upplysningar om det totala beloppet av finansiella korrigeringar samt att de rapporterade beloppen inte är tillräckligt tillförlitliga,
- medlemsstaterna har gjort betydande finansiella korrigeringar till följd av sina egna revisioner, kommissionens och revisionsrättens revisioner samt Olafs utredningar,

6. NOTERAR kommissionens syn i dess svar på de synpunkter, iakttagelser och rekommendationer som ingår i revisionsrättens rapport, särskilt att

- syftet med att tillämpa finansiella korrigeringar är att skydda unionens budget genom att utesluta oriktiga utgifter snarare än att straffa medlemsstaterna, genomförandet av politiken och programmen när systembrister eller oriktigheter upptäcks, och att i stället att ha ett nära samarbete inom ramen för delad förvaltning för att förbättra systemen och återställa en situation där unionens budget skyddas,
- enbart det faktum att det i den rättsliga ramen finns en möjlighet att genomföra obligatoriska finansiella nettokorrigeringar som leder till en förlust av anslag har haft en

betydande avskräckande effekt och bidragit till att stärka medlemsstaternas förmåga till upptäckt och korrigering jämfört med tidigare perioder,

- förbättringar av förvaltnings- och kontrollsystemen inte huvudsakligen verkställs eller genomförs genom förfaranden för finansiella korrigeringar, utan genom andra rättsliga verktyg, främst omedelbara avbrott i betalningsfrister med nödvändiga korrigerande åtgärder och innehållande av betalningar så snart en allvarlig brist eller oriktighet upptäcks,
- unionens budget skyddas oavsett om de finansiella korrigeringarna genomförs av kommissionen eller av medlemsstaterna, eller om de leder till en minskning av EU:s bidrag eller inte, eftersom de oriktiga utgifterna utesluts från EU:s betalningar och därmed från unionens budget,

7. ERKÄNNER revisionsrättens bedömning att det finns ett antal brister att ta i tu med när det gäller utformningen av mekanismen för finansiella korrigeringar för båda programperioderna, och att tillämpningen av korrigeringar endast delvis är ändamålsenlig för att skydda unionens budget,
8. UPPMANAR kommissionen att följa upp revisionsrättens rekommendation och säkerställa ett proportionellt genomförande av finansiella korrigeringar i rätt tid, i enlighet med tillämplig rätt, med enhetlighet vid bedömningen av centrala krav och med respekt för medlemsstaternas och stödmottagarnas rätt att försvara sig och tillhandahålla nödvändiga bevis i varje skede av förfarandet,
9. UPPMANAR kommissionen att förbättra det sätt på vilket korrigeringar rapporteras i de årliga verksamhetsrapporterna och i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för sammanhållningspolitiken, i enlighet med revisionsrättens rekommendation, samtidigt som man respekterar den rättsliga ram som fastställts av medlagstiftarna när det gäller medlemsstaternas rapporteringsskyldigheter,
10. ÄR MEDVETET OM behovet av att inrätta en effektiv, transparent, proportionerlig och förutsägbar korrigeringsmekanism för programperioden efter 2027, som syftar både till att säkerställa rättssäkerhet och skydd av unionens budget och till att uppnå de politiska prioriteringarna, med förbättrad tydlighet när det gäller definitioner av oriktigheter och tillämplig rätt.